

ב"ה. ימות המשיח - סיון ה'תש"פ

# מפי השמועה

## תשורה

משבת שבע-ברכות

של הרה"ת אריאל שיחי

והכלה המהוללה מרת נחמה דינה תחי

בלון

לוד, ארה"ק תובב"א

ש"ק פרשת שלח כ"א סיון ה'תש"פ, 70 שנה לנשיאות כ"ק אד"ש

•

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מכתב כ"ק אד"ש לקביעות זמן החתונה  
של הורי הכלה

כהן - ירוה"ג

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON  
Lubavitch  
770 Eastern Parkway  
Brooklyn, N. Y. 11213  
Hyacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן  
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי  
ברוקלין, נ.י.

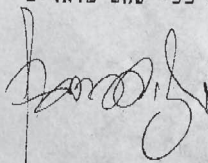
ב"ה, כז' אדר תשל"א  
ברוקלין, נ.י.

האברך הו"ח אי"א נו"נ וכו'  
מה' שמעון שי'  
וב"ג ת"י

שלום וברכה!

במענה על ההודעה מקביעות זמן חתונתם בשעה  
טובה ומוצלחת,

הנני בזה להביע ברכתי ברכת מזל טוב, מזל  
טוב, ושתי' בשעה טובה ומוצלחת ויבנו בית בישראל  
בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה כפי שהם מוארים  
במאור שבתורה זוהי תורת החסידות.

בברכת מזל טוב מזל טוב  


# פתח דבר

אנו מודים להשי"ת על כל הטוב אשר גמלנו, ובחסדו הגדול זיכנו לחגוג בשעה טובה ומוצלחת את נישואי בנו החתן התמים הנעלה הר' אריאל נחום שי' עב"ג הכלה המהוללה מרת נחמה דינה שתחי'.

התודה והברכה מובעת בזה לבני משפחתנו, ידידינו ומכרינו שבאו מקרוב ומרחוק להשתתף בשמחתנו, לחגוג יחד עמנו את שבת השבע ברכות, ולברך את החתן והכלה שי' בברכת מזל טוב, ולאחל להם שיזכו לבנות בית נאמן בישראל בנין עדי עד מיוסד על יסודי התורה והמצווה כפי שהם מוארים במאור שבתורה זוהי תורת החסידות, וחדורים בשליחות היחידה - קבלת פני משיח צדקנו בפועל ממש, מתוך הרחבה בחיים מאושרים בגשמיות וברוחניות.

ברגשי גיל וחדווה אנו שמחים להגיש בזה תשורה לנוטלים חלק בשמחתנו, מיוסד על הנהגתו הקדושה של כ"ק אדמו"ר מוהרי"צ נ"ע שחילק 'תשורה' בחתונת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א.

הקובץ שלפנינו כולל לקט סיפורי חסידים מפי השמועה, ונדפס בהמשך לקובצי "מפי השמועה" שי"ל בשמחות קודמות במשפחתנו.

וזאת למודעי, כי הסיפורים שנכללו בתשורה זו נלקטו מתוך דברים שנאמרו בעת התועדויות חסידותיות, ומטבע הדברים סיפורים שלא נרשמו מפי מעתיקי השמועה, נאמרו בהקשרים שונים ובשעות הלילה המאוחרות - מן הנמנע שלא ייפלו בהם שגגות בפרטים מסוימים, אך עשינו את שביכולתנו לנפות התבן מן הבר ולהציג בפני הקוראים את הסיפורים הנבחרים.

וברוח פרשת שבוע זו, נאחל לחתן ולכלה שיחיו שיזכו להיות 'אנשי משה' ולפעול את שליחותו, "שלח לך - לדעתך", להכין את העולם כולו לקבלת פני משיח צדקנו, ויזכו לפעול את התגלותו המלאה של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, ותיכף ומיד ממש.

**יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!**

משפחות בלון-כהן  
לוד, ארה"ק תובב"א

ועש"ק פ' שלח ה'תש"פ  
שנת ה-70 לנשיאות כ"ק אד"ש

# מפי השמועה

## לקט סיפורי חסידים

הקודש בבית הספר, הוקדש חלק חשוב מהיום לטיפול בסוגיות משמעת של תלמידים, וחש שאינו מנצל את זמנו בצורה חיובית ופורייה. במקום להיות מחנך, הוא הרגיש שהפך להיות מעין שוטר ללא מדים.

כפעם הבאה שנכנס אל הרבי ליחידות, שיתף את הרבי בתחושותיו כלפי התפקיד החדש בו משמש.

השיב לו הרבי: "בין ל"ט המלאכות האסורות בשבת אנו מוצאים גם את מלאכת 'חורש'. אולם, מתעוררת שאלה, הרי יש כלל הלכתי ש'המקלקל בשבת פטור', מאחר שקלקול אינו נחשב למלאכה, וממילא זה לא אסור מהתורה. ולפי כלל זה, חרישת שדה, הכרוכה ב'שבירת' פני האדמה, נראית לכאורה כפעולה של קלקול, וממילא, לא אמורים להתחייב עליה משום מלאכה בשבת, ומדוע החרישה נמנית בין ל"ט המלאכות האסורות?"

"אלא ההסבר לכך הוא, שהחריש אינו פעולה של קלקול, אלא שלב מקדים והכרחי כדי שיוכלו לזרוע. אם האדמה לא תוכשר מראש ולא תיחרש כראוי, הזרעים פשוט לא יצמחו. ואם הזרעים לא יצמחו, לא תהיה חיטה, ולא יהיה לחם".

"אותו הדבר גם ביחס למשמעת בבית הספר. זהו תנאי הכרחי מקדים כדי שאפשר יהיה ללמד ולחנך, ובלעדיו, לא יכולה להתקיים למידה של ממש. יוצא איפא שהטיפול במשמעת אינו בזבוז זמן, ההיפך הוא הנכון, דווקא הוא מאפשר הוראה ולמידה, התקדמות וצמיחה".

### מידה כנגד מידה

סיפר הרה"ג הר' יוסף אברהם העלער, ראש הכולל אברכים שע"י מזכירות כ"ק אד"ש:

"אחד מידידי סבל ייסורים קשים ברגליו, והגיעו הדברים עד כדי כך שלא יכל לצעוד ברגליו, והרופאים נואשו מלמצוא את הסיבה הגורמת לכאבים".

"אותו ידיד פנה אלי וביקש ממני לכתוב בשמו לרבי ולבקש ברכה עבורו, וכשהכנסתי את הבקשה, השיב הרבי במילה אחת: "סיאטיקה?", ולאחר שהעברתי לו את תשובה הרבי, הוא ביקש מהרופאים לבדוק זאת, אך לדעתם לא זו היתה הסיבה".

"חלפו שנתיים נוספות בהן סבל רבות, והתהלך עם כאבים עזים ברגליו, ושוב הוא חזר וביקש ממני לכתוב לרבי פעם נוספת ולבקש ברכה עבורו".

"כפעם זו השיב הרבי, שמאחר ולפי דבריו הוא סובל ייסורים שלמעלה מכוחותיו, ש"ינתן מומן לצדקה בסכום שלמעלה מכוחותיו!..."

"העברתי לו את תשובת הרבי, ואכן הוא עשה כפי דברי כ"ק אד"ש, ותוך מספר שבועות נרפא לגמרי, ואז גם הוכח שאכן סבל מסיאטיקה!..."

### החורש על מנת לזרוע

'השליח הנוודד' הרה"ח הר' אברהם יצחק גליק, סיפר פעם שבתחילת שליחותו לימד בבית הספר החב"די באוסטרליה וכן ריכז פעילויות נוער שונות. כעבור שלוש שנים, הפך תפקידו להיות יותר ניהולי, ובתור רכז לימודי

"שבו לכם פה עם החמור, ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה וגו'".

מי שרוצה לעבוד את ה' ולהתבטל לרצון האלוקי בתכלית, "ונשתחוה", צריך קודם כל לומר ל'חמור' שבו - חומריות הגוף ונפש הבהמית - "שבו פה עם החמור", "ואני והנער" - הנפש האלוקית שהיא 'צעירה' מהנפש הבהמית (שנכנסת רק בגיל 13) "נלכה עד כ"ה" - עד ל'שמע ישראל' שענינו יחודא עילאה, (וכידוע שפסוק זה כולל כ"ה תיבות).

### אתה הרי כהן!

סיפר הרה"ח ר' לייבל אלטיין:

עוד בשנים שקודם הנשיאות, הזדמן מפעם לפעם בשבתות אחרי התפילה שד"ר זעליגסון דיבר בנגלה עם כ"ק אד"ש, וחמי הרב יחזקאל דערען עמד בצד והקשיב.

באחת השבתות תוך כדי הדברים היו צריכים גמרא מסויימת, וחמי הציע שהוא ילך להביא, אך הרבי עצר בעדו ואמר "דו ביסט דאך א כהן!" [= אתה הרי כהן!].

### אשר על המס

סיפר א' ממזכירי כ"ק אד"ש:

"אירע פעם אחת שכ"ק אד"ש ביקש ממני לרכוש עבורו דבר מסוים, וכאשר הכנסתי זאת לכ"ק אד"ש, צירפתי את החשבונית עם סכום התשלום".

"כשהרבי קיבל לידי את החשבונית, הבחין שהתשלום לא כולל את תוספת המס הממשלתי שיש לשלם, ושאל אותי מדוע לא שולם המס".

"כאשר השבתי שרכשתי זאת באמצעות ה'מרכז לענייני חינוך', שכעמותה יש לה פטור משתלום מס, סירב הרבי לקבל את הדברים ואמר שכיון ורכישה זו לא היתה עבור העמותה אלא עבור צורך פרטי שלו, אין זה נכון להשתמש בפטור ממס של העמותה,

### ❧ (לא) יוציא את שנתו

סיפר הרה"ח ר' עוזר אלפרוביץ':

בא' ההתוועדויות בשמחת תורה, התבסס ר' איצ'ה דער מתמיד כדבעי, ומשנכנס יין יצא סוד, והוא זעק מקירות ליבו: "מי שלא יגיע ללמוד חסידות בשעה 6:00 בבוקר - לא יוציא את שנתו..."

היות והיה ידוע בין חסידים שיש לחשוש מקפידות של ר' איצ'ה, ובעזרת נשים פחדו אפילו עוד יותר, למחרת בשעה 5:00 בבוקר הנשים הפילו את בעליהם מהמטות ושלחו אותם לחסידות...

כך השיעור החזיק במשך כל החורף...

### ❧ קפידא של ר' איצ'ה

פעם ר' איצ'ה עמד שקוע בתפילתו, ואחד הילדים הצעירים למשפחת סרברנסקי דיבר בקול והדבר הפריע לר' איצ'ה. ר' איצ'ה פנה אליו וביקש שיהיה בשקט כי זה מפריע לו, והילד שגדל בבית חסידי, הגיב ואמר לר' איצ'ה שהוא מרגיש מעצמו יש ומציאות, חסיד גדול שמתפלל בעבודה וכו'...

ר' איצ'ה המתין לילד שיסיים לדבר, והשיב לו בנחת: "ובכל זאת אני מבקש שתהיה בשקט..."

לפועל, לא עבר זמן קצר והילד נפל למשכב, ואף נכנס בשערי סכנה, ומשראה זאת אביו ר' זלמן, רץ לר' איצ'ה ואמר שהילד חולה ואולי זה בגלל הקפידא שלו וכו'. ואילו ר' איצ'ה נענה והשיב: "חס ושלום. כלל לא הקפדתי עליו".

אך למעשה, עד שר' זלמן חזר לביתו גילה שהילד כבר הבריא ועומד על רגליו..."

### ❧ שבו לכם פה עם החמור

שחו חסידים:

בכל בוקר פותחים את התפילה עם הפסוק

צחות, שה"מזל" הוא, שהחיוב למסור את הנפש לא נזכר בשולחן ערוך... שהרי אילו היה החיוב מופיע בשולחן ערוך, היו בזה הגבלות. ועכשיו, שזה לא נזכר בשולחן ערוך, אפשר לקיים זאת ללא שיעור וללא גבול...

### הצלחה אמיתית בחינוך

אחד ממפקחי משרד החינוך נסע לניו יורק בשנות ה-60 על מנת להשלים את עבודת הדוקטורט. חסידי חב"ד שנימנו על ידידיו המליצו לו לנצל את תקופת שהותו בניו יורק בכדי להיכנס לרבי.

אותו מפקח שהבין את יוקר המפגש וחשיבותו, הכין את עצמו היטב, והביא יחד עמו סיכום תמציתי של כ-20 תיאוריות שאסף מספרי דידקטיקה ופסיכולוגיה, כולם עסקו בשאלה "מה ניתן להחשיב כהצלחה בעבודת החינוך", וכל אחד ניתח איזה מהשינויים המתרחשים אצל המחונך, ייחשבו כהצלחה, ורצונו היה שהרבי יכוון אותו ויצביע מהי התיאוריה הנכונה ביותר.

כאשר הגיש את סיכום התיאוריות, עבר עליהם הרבי במהירות עצומה, ואמר: "הצלחה בחינוך, פירושה, מקסימום מאמץ..."

כל עוד המחנך השקיע את כל מה שיש בו, הרי שהוא הצליח במאת האחוזים, זאת אף על פי שהשינוי עדיין לא ניכר במחונך.

### שבת אותיות תשב

סיפר הרה"ח הר' נחמן יוסף טווערסקי:

במשפחה מסוימת התקשה אחד התלמידים במסגרת הלימודית, עד שעזב את המסגרת והחל להסתובב ברחוב, ו"הרבה חברים רעים עושים", עד שאט אט עזב גם את המסגרת המשפחתית, והדבר הכאיב מאוד לאמו עד שפנתה לכ"ק אד"ש וביקשה עצה והדרכה.

הרבי השיב לה "איר זאלט באשיינען דעם שבת צימער" [= תיפי את החדר שסועדים בו

והורה לי לחזור לחנות ולשלם את המס, וזאת על אף שמדובר בסכום פעוט!"]

### מערה מששת ימי בראשית

כאשר נערכה בשנת תרנ"ג הלווייתו של הרב שמעון מנשה חייקין, מנכבדי קהילת חב"ד בחברון ורב העדה האשכנזית בעיר במשך חמישים שנה, השתוממו אנשי החברא קדישא להיווכח שעל אף כל מאמצייהם לא הצליחו לחצוב מקום לטמון בו את הנפטר, ואף לאחר שמיטתו הגיעה למקום עדיין לא סיימו אנשי החברא קדישא את החציבה, וכולם השתוממו.

לפתע, לעיני כל בני הקהילה שהתאספו ללוות אותו בדרכו האחרונה, הכה איש החברא קדישא מכה נוספת בסלע, ונשמע קול נבוב שהעיד על חלל המצוי בעומק הסלע. כשהמשיכו להכות בסלע, הופתעו לגלות חלל בגודל איש, שהתאים בדיוק למידותיו של הרב חייקין, וכך הוא נטמן במערה שנחצבה עבורו עוד מששת ימי בראשית...

### לא ישכב עד יאכל טרף

המשפיע ר' שלמה חיים קסלמן אמר פעם על דברי חז"ל במסכת ברכות "כל הקורא קריאת שמע על מיטתו כאלו אווז חרב של שתי פיות בידו... מזיקין בדילין הימנו", ש'מזיקים' אלו, הינם המזיקים שנוצרו מהמחשבות, הדיבורים או המעשים הלא רצויים שנעשו במהלך היום. וכאשר חסיד קורא קריאת שמע כראוי, אפשר לבטל אותם ולהינצל מהם.

דבר זה אפילו בלעם התנבא ואמר: "לא יִשְׁכַּב עַד-יֵאָכֵל טְרֵף", כי לפני שחסיד עולה על יצועו, צריך הוא קודם 'לטרוף' את המזיקים...

### מסירות נפש בלי גבול

אדמו"ר הרי"צ הפליא מאוד את גודל המסירות נפש של אביו כ"ק אדמו"ר מהורש"ב נ"ע, עד שהתבטא פעם ואמר לאביו בדרך

כעבור מספר ימים הגיע אדם נוסף שראה את הפרסום והחל ללחוץ על אחי שימכור לו את הדירה, ואף הציע לשלם על הדירה סכום שעלה על ההצעה הראשונה בעשרות אחוזים. אף שהר' וילהלם נצרך מאוד באותה שעה לממון זה, בהיותו ירא שמים ואיש אמת בתכלית לא הסכים בשום אופן לשנות את ההחלטה הראשונה, למרות ריווח כספי עצום שיכל לקבל.

כאשר בני המשפחה הביעו בפניו את פליאתם, השיב בפשטות שהוא נהג בדיוק כפי שנפסק בשולחן ערוך: "ויזהר לישא וליתן באמונה... ואפילו מחשבה שנגמרה בלבו טוב לקיימה כל מי שיש בידו יראת שמים שנאמר ודובר אמת בלבבו".

### ❧ כולם שלוחים!

פעם אחד מאנשי העסקים שהתקשר לכ"ק אד"ש, הציע לרבי לנקוט בג'ישה עסקית בקשר למפעל השליחות, שיחלק את החסידים לשתי קבוצות, כאשר קבוצה אחת תעסוק בביצוע השליחות להפצת יהדות וחסידות ברחבי העולם, ואילו בני הקבוצה השנייה יכנסו לעולם העסקים ויתמכו בחבריהם השלוחים...

השיב לו הרבי: אין לי מספיק כח אדם, שאוכל לפטור מישהו מעבודת השליחות!

### ❧ הוי מקדים בשלום כל אדם

באחת ההתוועדויות התייחס כ"ק אד"ש לחשיבות שיש להקדים בשלום כל אדם, והתבטא שפעם שאלו מישהו מדוע אינו נוהג לומר שלום לכל אדם, והשיב שכך הורגל עוד מזמן שלמד בישיבה, מאחר שבישיבה היו תלמידים רבים ואם הי' ניגש לומר שלום לכל אחד, לא הי' נשאר לו זמן ללימוד תורה...

וסיים הרבי ואמר: אכן בהיותו בישיבה, היה זה טיעון צודק, אבל לאחר שיוצאים

את סעודת שבת!].

האשה נשמעה ברצינות לעצת הרבי, במהלך אותו שבוע הוחלפו הווילונות הישנים בחדשים ומהודרים, ולקראת השבת נרכשו מוצרים חדשים על מנת לייפות את השולחן: מפה, סכו"ם וכו', ואף מקומו של התפריט לא נפקד והוא עבר שדרוג משמעותי.

השינוי הכולל השפיע גם על אבי המשפחה לקחת יותר אחריות לנהל את הסעודה כראוי. הוא השתדל לנוח בערב שבת כדי להיות יותר ערני בעת הסעודה, והכין דברי תוכן מעניינים לספר ליד השולחן.

סעודת השבת המשפחתית התנהלה בצורה נפלאה. והילדים כבר ציפו בקוצר רוח לשבת הבאה...

במהלך השבוע פגש אחד הבנים את אחיו שעזב את הבית, וסיפר לו בהתרגשות עצומה על השינוי שעבר סלון הבית, ועל השדרוג המשמעותי בסעודת השבת. האח מאוד הסתקרן לראות במו עיניו את הנס... ובמשך זמן לא רב החזירה אותו החוויה השבתית למסגרת מתוקנת...

### ❧ העיקר שיהיה חם...

אמרו חסידים:

"כוס תה ופרק תהילים - מביאים תמיד תועלת, אך בתנאי שיהיו חמים..."

### ❧ משא ומתן באמונה

הרה"ח ר' שלמה וילהלם ע"ה נאלץ פעם בעקבות מצוקה כלכלית למכור את דירתו הרחבה, ולעבור לדירה קטנה יותר. אחרי שפרסם את הדירה למכירה, הגיע רוכש פוטנציאלי להתעניין בדירה, וכבר הסכים בדעתו לקנות את הדירה ונקב בסכום מסוים, והם נפרדו ככוונה להמשיך ולסגור את פרטי הרכישה בהמשך, אך בפועל לא חתמו על שום מסמך או זכרון דברים.

שכל המושג של 'כבוד המדומה' אינו נוגע לי ואינו תופס אצלי מקום כלל...!

מהישיבה, כאשר פוגשים יהודי ברחוב, בוודאי שצריך להקדים ולקבל את פניו באמירת שלום...

## צרפתי לא אוהב פנים זועפות

בביקורו הראשון של הרה"ח הר' שמואל גורביץ אצל הרבי, לאחר יציאתו לשליחות בעיר ליון שבצרפת בשנת תשל"ז, אמר לו הרבי שקיבל ידיעות על התלבטויות באשר למקום שליחותו, ושאל אותם, האם הם מוכנים לשוב לשליחות ובשמחה.

הרב גורביץ התעשת מיד ואמר: "רבי, אנו נוסעים, ובשמחה!", הרבי חיך ובירכם להצלחה בעבודתם, ומתוך שמחה, והוסיף: "דעו לכם כי היצר מעוניין להביא אתכם לרגש של עצבות, ודעו שהצרפתי אינו אוהב פנים זועפות..."

## קבלת תורה בשמחה ובפנימיות

הרה"ח ר' נטע שלמה וילהלם, היה נוהג לומר שבנוסח האיחול של רבותינו נשיאינו לחג השבועות, מרומזים שלושת גדולי ישראל הקשורים באופן מיוחד לחג זה:

"קבלת התורה" - מרמז למשה רבינו שקיבל תורה מסיני ביום זה.

"בשמחה" - מרמז לדוד המלך, נעים זמירות ישראל, שהסתלק ביום זה.

"ובפנימיות" - מרמז לרבינו הבעל שם טוב, שפרסם את פנימיות התורה, שאף הוא הסתלק ביום זה.

## הפתרון לאנוכיות

אחת התלמידות ב'מכון חנה' התקשתה מאוד בשידוכים בשל העובדה שהיתה מאוד אנוכית, והדבר היה ניכר במוחש אפילו במפגש קצר עימה.

בשלב מסוים, נסעה לחצר הרבי בעצת הרב

## הוודאות בביאת משיח

הפרזידנט החסידי מר זלמן שז"ר, סיפר שבאחת היחידויות להן זכה, עצר הרבי פתאום באמצע הנושא בו עסקו, ואמר לו: "ראה, בדיוק כשם שאני יודע, בהיטי בשעוני, שבעוד זמן מסוים אתה תצא מכאן, כך אני יודע שהמשיח מגיע".

## כבוד המדומה!?!...

סיפר רבה של קריית אתא הרה"ח ר' חיים שלמה דיסקין:

בחודשים הראשונים לאחר שקבעתי את מגורי בקרית אתא, קיים חמי הרה"ח ר' שלמה קופצ'יק סעודת "שבע ברכות" לחתן וכלה מקומיים, וכאשר הסתיימה הסעודה והגיעו לאמירת ה'שבע ברכות' נעזר בי חותני להעביר את כוס היין בין המכובדים השונים, ובברכה השביעית אמר לי לכבד את הרב קליין.

בהיותי אברך צעיר שזה מקרוב התיישב בקהילה, לא הכרתי עדיין את כל בעלי המעמד בעיר, ומאחר שהכרתי אחד מהמסובים ששם משפחתו הוא קליין, סברתי שבו המדובר, ובתום לב העברתי אליו את הכוס, והוא אכן התרגש בכך שכבידו דווקא אותו.

לאחר הסעודה הבחנתי שפניו של חמי אינם כתמול שלשום, וכעבור זמן התבררו הדברים: בטעות הענקתי את הברכה השביעית לאחד מבני הקהילה, במקום לרב צבי אלימלך קליין, מנכבדי הקהילה המקומית...

בסופו של דבר החליט חמי לגשת לרב קליין ולהתנצל על הטעות שאירעה, אך כשרק החל לדבר, השיב לו הרב קליין בפשטות: "איני מבין מדוע הינך חושב שעליך לפייס אותי, הרי מאז שזכיתי ללמוד איתך את ספר ה'תניא', האמן לי



## כמו דבורה ולא כמו עכביש

חבר המזכירות הרה"ח ר' ניסן מינדל, נכנס פעם לכ"ק אד"ש קודם נסיעתו לביקור בכמה קהילות ברחבי ארצות הברית, והרבי הורה לו שישתדל לנאום לפני הקהל בשבת בבית הכנסת, ושיתכונן לכך מראש.

הרב מינדל שאל את הרבי באיזה נושא עליו לדבר, והרבי השיב שמאחר והיה קרוב לכ"ק אדמו"ר הריי"צ בוודאי ידע כבר לבד מה לומר, אך הרב מינדל לא הרפה, וביקש שוב מהרבי שידריך אותו מה לומר.

השיב לו הרבי בסיפור: חסיד אחד היה זמן רב מחוץ לביתו והתגלגל בנסיעות בדרכים במטרה לאסוף כסף לפרנסת ביתו - אך ללא הצלחה. כיון שחשש לחזור בידיים ריקות, נכנס לרבו לקבל עצה טובה.

הציע לו הרבי, שיהפוך ל'מגיד', וידרוש בפני הקהל ומזה תהיה לו הכנסה יפה, ויהיה לו עם מה לשוב לביתו... טען החסיד שאין לו כישורים מתאימים לדבר לפני קהל, ואיך יוכל להיעשות ל'מגיד'?

אמר לו רבו: "תהיה כמו דבורה ולא כמו עכביש. על אף שההלכה קובעת ש"היוצא מן הטמא - טמא", והדבורה עצמה היא טמאה, בכל זאת מותר לאכול את הדבש שמייצרת, והסיבה לכך היא, כיון שהדבש אינו מיוצר מגופה של הדבורה, אלא היא אוספת צוף מהפרחים ולכן הדבש טהור. לעומתה, העכביש, מייצר רשת של קורים, מגופו של העכביש עצמו.

סיים הרבי ואמר: "אם תאסוף דברי תורה ממקורות נאמנים ותחזור עליהם לפני השומעים, הם יהיו מתוקים כדבש וישפיעו עליהם לטובה".

## זה רק אבק...

באחת השנים הראשונות לאחר בואו של כ"ק אדמו"ר הריי"צ לאדמת ארצות הברית, נסע הרה"ח ר' שמואל לויטין לשיקגו,

פרידמן, וכשנכנסה ליחידות, הגישה לרבי שלושים דפים של דיאגנוזות של פסיכולוגים ואנשי מקצוע, הרבי עלעל בדפים זמן קצר, ואמר ש'אינו מבין' את הבעיה. היא חשבה הרבי פשוט לא הספיק לעמוד על מצבה מעיון קצר כל כך בדפים, והחלה לגולל את קורות חייה, והרבי שב ואמר שהבין זאת כבר מהדפים, אך 'אינו מבין' מה הבעיה כעת!?

אותה בחורה השיבה שהבעיה היא שהיא אנוכית מאוד, ולכן אינה יכולה לתת מעצמה למישהו אחר.

הרבי חיך ואמר: יש לי עצה עבורך, כשתחזרי ל'מכון חנה' במינסוטה, תיגשי בכל ארוחה לשולחן אחר ואם תבחיני שמישהי מחברותיך שכחה מזלג או כל דבר אחר, הביאי לה את מבוקשה, כך תנהגי במשך שלושה שבועות.

היה לה קשה לקבל את הדברים, והיא טענה שהבנות יחשבו שקרה לה משהו, אך הרבי לא ויתר, וחזר והורה לה: "עשי כך, הדבר יעזור לך לצאת מהאנוכיות שלך".

היא קיימה את עצתו של הרבי, ואכן לא חלף זמן ארוך, והיא זכתה לשידוך הגון והקימה במשך השנים משפחה מפוארת וענפה.

## "תבקש כמו איש עסקים..."

בסיום ביקורו של הרה"ח ר' זלמן יפה בחצרות קודשנו בחודש החגים תשמ"ב, בשעת ה'יחידות', ביקש מהרבי שיברך אותו "באותם ברכות כמו בשנה שעברה".

השיב לו הרבי: "אתה הרי איש עסקים!".

"ידוע שבעלי עסקים תמיד רוצים לצמות. כאשר הם עורכים את המאזן השנתי, צריכים הם להפיק את הלקחים ולשאוף למצוא את הדרכים כיצד לגרום לכך שהשנה הבאה תהיה הרבה יותר טובה מקודמתה".

"אתה צריך לבקש ברכה כמו איש עסקים!..."

כאשר חזר ר' שמואל לרבי ודיווח על כל מה שהיה, סיפר גם את תוכן הדברים שאמר למר ליסנר אודות תיקון האות שנמחקה. ניכר היה שהרבי לא מסכים עם רעיון זה כפי שנאמר.

והסביר לו הרבי: לא שייך שאות של יהודי תימחק מספר התורה. האותיות בהם יהודי קשור לספר התורה הם "אותיות חקיקה". וכשם שאי אפשר למחוק אותיות שנחקקו באבן כך אי אפשר בשום אופן לנתק או אפילו לפגוע ח"ו בקשר העוצמתי והנצחי שבין יהודי לתורה ולקב"ה.

הדבר היחיד שיכול להתרחש, שאות תתכסה בשכבה של 'אבק', וצריך רק לנקות את האבק כדי שהקשר לה' ולתורתו יהיה יותר בגלוי. תפקידו של רבי הוא, להסיר ולנקות את האבק שדבק באות, ולגלות ולחזק את הקשר העוצמתי והנצחי של היהודי עם התורה ועם הקב"ה.

## לגרום לרבי נחת רוח

הרה"ח ר' זאב שילדקרויט נצרך פעם לעבור ניתוח מורכב בערב חג הפסח של שנת ה'תשל"ל, כשבוע לאחר הניתוח, בעיצומה של התוועדות אחרון של פסה, סימן הרבי לבנו בכורו לייבל שיאמר "לחיים" על כוס יין מלא, העניק לו חתיכת מצה שימסור לאביו, ובירכו: "שיהיה מיכלא דאסותא" [= מאכל של רפואה].

כשהחלים מהניתוח ושוחרר מבית הרפואה לביתו, קיבל בדואר דרישת תשלום עבור הניתוח על סך \$ 5000, שנחשב לסכום גדול מאוד באותם ימים, והביטוח הרפואי הספיק לכסות רק חלק קטן מהעלות.

בצר לו, פנה לידידו הרב יעקב יהודה העכט, שהיה בין השאר עסקן ציבורי פעלתן, וביקש ממנו לפעול על הרופא להוזיל את המחיר.

ואדמו"ר הרי"צ הורה לו שכאשר יגיע לשם ישתדל לפגוש את מר יחזקאל ליסנר, שהיה צאצא למשפחת חסידים ששורשיה נעוצים עוד בתקופת אדמו"ר הזקן בעל ה'תניא' (שם המשפחה 'ליסנר' הוא על שם העיירה ליאזנא), לעורר אותו ולהזכיר לו את גזע צור מחצבתו, ולנסות להשפיע עליו לשוב ולהתקרב לחיי תורה ומצוות.

כאשר הגיע לשיקגו, ניגש יחד עם החסיד ר' יוסף ויינברג (שהיה תושב המקום) אל הרב המקומי הרב פרלשטיין, והתעניין באיזה בית כנסת ניתן יהיה לפגוש את מר יחזקאל ליסנר. הרב השיב להם, שהוא יודע לאיזו קהילה הוא משתייך ובאיזה בית כנסת הוא אמור להיות, אך אינו בטוח שאכן, הוא מגיע לשם...

אחרי מאמצים הצליחו להגיע למשרדו בערב שבת קודש. כשמר יחזקאל הבחין בשני הרבנים, פתח מיד בשאלה, על שם מי לרשום את הצ'ק?... הוא היה בטוח שמטרת הפגישה אינה אלא כדי לקבל תרומה...

אמר לו הרב לויטין: יש מנהג בקהילות ישראל שבערבי שבתות מגיע הרב לבדוק את תקינותם של ספרי התורה בבית הכנסת. ולמטרה זו הם באו עתה בערב שבת, כדי לתקן אות בספר תורה!...

לפליאתו של מר ליסנר, המשיך הרב לויטין להסביר: "המילה 'ישראל' היא ראשי תיבות 'יש שישים רבוא אותיות לתורה', כיון שכל יהודי דומה לאות בספר התורה, ומאחר שיש יהודי שכמעט 'נמחקה' ולא ניתן לראות את ה'אות שלו' ב'ספר התורה' והקשר שלו לתורה כמעט ואינו נראה, לכן הם באו בשליחות הרבי מליובאוויטש, שהוא כמו סופר סת"ם, כדי לתקן ולהשלים את האות שנמחקה..."

מר ליסנר התפעל מאוד מהדברים וקיבלם בחביבות גדולה, ומאז ואילך החל להתקרב לחיי תורה ומצוות, וכעבור זמן לא רב התמנה ליושב ראש קרן הידידים לטובת ישיבת 'אחי תמימים ליובאוויטש' בשיקגו.

הרבי הקשיב לדברים, ולבסוף נענה שמסיבה זו קבע הרבי הרש"ב נ"ע שבכל ישיבה יהיה יותר ממשפיע אחד, כדי שכל אחד יוכל להחליט לקבל ממי שמתאים יותר עבורו, אך עם זאת הוסיף הרבי ואמר, שחייב שיהיה לכל אחד רב קבוע, ולא לנהוג בצורה כזו שהוא עובר מאחד לשני בהתאם לנוחיות ולנסיבות.

### ✍ יהדות זה לא משחק...

בשנים בהן הנהיג הרה"ח ר' שלמה דיקשטיין קבוצת יהודים שהסתתרה ביערות, היתה משימת מציאת אוכל להשביע את רעבונם של בני הקבוצה אתגר יום-יומי, ואפילו בשביל לחם יבש או ירקות היו צריכים להתגנב ולסכן את נפשם מיד יום ביומו, וכאשר באחד הימים חזר אחד מחברי הקבוצה עם תרנגולת חיה, היתה השמחה רבה.

אחד מחברי הקבוצה שהיה גם קרוב משפחה של ר' שלמה, הוציא סכין והתכוון לשחוט את העוף, אך משראה זאת ר' שלמה עצר אותו, ושאל אותו: "הרי סיפרת לי שהסכין שלך נפגם ואינו ראוי לשחיטה?".

"נכון", השיב השוחט, "ובכל זאת, למרות שמדובר בפיקוח נפש ומותר לאכול גם כך, עדיף לשחוט בסכין פגומה, בשביל שלפחות נרגיש ששחטנו את העוף, מאשר להרוג אותו סתם כך ולאכול כמו שגויים עושים".

כששמע זאת ר' שלמה, ביקש לרגע את הסכין, וכשקיבל אותו לידי, שבר אותו מבלי היסוס!

השוחט נזעק, ואילו ר' שלמה שהיה יהודי פשוט וישר, השיב לו שבמצב הנוכחי, אין שום מניעה שנאכל עוף שלא נשחט, שהרי מדובר בפיקוח נפש, אך את האמת צריך לדעת: זהו עוף טרף. אנחנו לא נשחק ב'כאילו'... זו לא יהדות, זה גם לא מה שה' רוצה.

אך בכך לא תם האירוע. לר' שלמה היו ידי זהב. הוא איתר קופסת שימורים גדולה, חתך

הרב העכט אמנם לא הכיר את הרופא באופן אישי, ובכל זאת הצליח לשכנעו להסתפק בכספי הביטוח בלבד, ולוותר על יתרת הסכום...

בימים הסמוכים לל"ג בעומר נכנס ליחידות אצל הרבי בקשר עם יום הולדתו, ובין הדברים סיפר אודות השתדלותו המוצלחת של הרב העכט בהזלת הוצאות הניתוח.

נענה הרבי ואמר: "גרמת לי נחת רוח רב! שמחתי מאוד לשמוע איך שחסיד אחד מסייע לחברו".

### ✍ להלשין על יהודי?!

בתקופתו של אדמו"ר הרי"צ, בנו של אחד החסידים ברוסיה הסובייטית נסחף עם הרוח הקומוניסטית ויצא לתרבות רעה, ואף התקדם במהירות בסולם הדרגות במפלגה בשל חריצותו ונאמנותו.

אביו החסיד יגע את מוחו כיצד יוכל להשיבו לדרך הישר ולפחות לגרום לו שיעזוב את המפלגה...

עלה בדעתו של האב, שעליו להעביר מידע לקומוניסטים שאביו של הפעיל הצעיר הינו חסיד שומר מצוות, וקיווה שמידע זה 'יכתים' את שם בנו, וזה עשוי להרחיקו משרות המפלגה ואולי בהמשך יהרהר בתשובה ויחזור למוטב.

נכנס האב ליחידות לאדמו"ר הרי"ץ נ"ע, וביקש את ברכתו למהלך. קם הרבי ממקומו ונשען על ידו ותמה בקול גבוה: "מה?! להלשין על יהודי?!"

### ✍ עשה לך רב

אחד מתלמידי ישיבת 'תומכי תמימים' במונטריאול שבקנדה לא הסתדר עם המשפיע בישיבה, וכאשר נכנס ליחידות אצל הרבי גילה את לבבו ואמר את כל הטענות שהיו לו על אותו משפיע.

שיחוש את ערכה האמיתי של מטבע מידי הק' של הרבי.

כעבור זמן לא רב חזרה על עצמה הסיטואציה, שוב סייע הנער בהכנסת ארגז לבית הרבנית, בדיוק בזמן שהרבי היה שם. גם הפעם הודה לו הרבי. והפעם הוציא הרבי מכיסו 2 מטבעות ונתנם לילד באמרו: "במטבע הראשון תוכל לעשות מה שלבך חפץ. אך את המטבע השני תשמור אצלך!"

## השידוך שהיכה

סיפר הרה"ח ר' שבתי סלבטיצקי:

בקיץ של שנת ה'תשל"ה, הייתי תלמיד מן המניין בישיבת 'תומכי תמימים' שבכפר חב"ד, ומשהגעתי לגיל השידוכים, הציעו לי להיפגש עם בתו של הרב שמואל זילברשטיין מבלגיה, ולאחר מספר פגישות החלטנו שברצוננו לבנות יחד בית בישראל, בכפוף לכך שנקבל קודם את הסכמתו וברכתו של כ"ק אד"ש.

כל אחד מאתנו בנפרד כתב לרבי אודות השידוך, וביקשנו הסכמה וברכה, וכעבור מספר ימים התקשר חמי המיועד לאבי ואיחל בשמחה מזל טוב על סגירת השידוך, וסיפר שאמש קיבלו מענה חיובי מהרבי על ההצעה: "נכון השידוך במאוד מאוד ושיהיה בשעה טובה ומוצלחת".

אבי הגיב באיפוק, ואחר ששוחח עימי אמר למחותן שמאחר ואני עוד לא קיבלתי מענה מהרבי, צריך להמתין ואי אפשר להכריז על סגירת השידוך. חיכינו עוד מספר ימים, וכשהתשובה בוששה מלהגיע, התקשר אבי למזכירות של הרבי כדי לוודא שמכתבנו אכן הגיע לרבי, כי היה ידוע שהרבי משתדל שלא לעכב מענות הנוגעים לשידוך. המזכיר הרב קליין השיב שהמכתב אכן הגיע והוא מונח על שולחנו של הרבי, וממתין לתשובה.

הדבר נמשך כך מספר שבועות, וכאשר חמי ביקר בארצות הברית לצורך עסקיו, נכנס

ממנה פיסה צרה וארוכה ולאחר שעות ארוכות של עבודת נמלים: ניקוי, יישור ושיוף על פיסת עור, הוא הצליח להוציא תחת ידיו סכין שחיטה כשרה למהדרין!...

לאחר סיום המלחמה, כשעלה לארץ הקודש והקים בית נאמן בישראל, התקין רבי שלמה ידית ל"סכין" השחיטה, ואף בנה לה קופסת עץ מיוחדת ('סכין' זו נמצאת כיום אצל נכדו השוחט ר' שלום דיקשטיין משלוחי הרבי לאוסטרליה, ומדי פעם, בערב יום הכיפורים, הוא משתמש בה לשחיטת התרנגול).

## אחד לך, ואחד בשבילך...

הרבנית הצדקנית מרת חנה, אמו של כ"ק אד"ש, הייתה נוהגת להזמין מצרכי מזון מאחד המרכולים שבשכונה, ומשלוח מסודר היה מגיע ישירות לביתה שברחוב פרזידנט.

אחד הנערים במשפחות החב"דיות שהתגוררו בסמיכות לביתה, נהג בכל פעם שהבחין שהגיע משלוח של ארגזי מזון, לסייע ולהכניס בעצמו את אחד הארגזים לתוך הבית.

קרה פעם שהגיע משלוח בדיוק בזמן שהרבי היה בביקור היומי אצל אמו הרבנית, וכאשר הנער הכניס את הארגז לתוך הבית, הופתע לראות את הרבי מול פניו. הרבי חיך אליו במאור פנים, הודה לו על עזרתו, וכהוקרה על עזרתו העניק לו מטבע.

למחרת כשהגיע הנער לכיתה, הראה לחבריו את המטבע שקיבל אמש מהרבי, אולם המחנך הבחין שהנער לא מייקר מספיק את המטבע שבידיו, וחשש שהנער יבזבז אותו על דבר פעוט, ועל כן הציע לו לרכוש ממנו את המטבע תמורת \$ 20, והנער הסכים בשמחה.

כשאבי הנער שמע את הסיפור, כאב לו שבנו הצעיר לא משכיל לייקר את מטבע שקיבל מידי הק' של כ"ק אד"ש, אולם הוא שתק ולא אמר לבנו מאומה, ותחת זאת כתב מכתב לרבי וביקש ברכה שלבנו יהיו חושים עדינים יותר,

בשל הלחץ וההתרגשות, עשה זאת קצת מידי חזק... הרבי הבחין במתרחש, ואמר לו: "אין זו דרך של חינוך, בצורה של חוזק ודוחק!" (הילדה באותה שעה היתה בגיל שנה בלבד...).

### 🌿 השכינה נמצאת במעז'בוז

רבי נחמן מהורדונקא, מתלמידי הקרובים של הבעל שם טוב, רצה לעלות לארץ ישראל, והבעש"ט ראה שאמנם עלייתו של רבי נחמן לארץ ישראל תביא לו באופן אישי תועלת רוחנית, אך סבר שנכון יותר שיישאר בחו"ל כי נכונו לו במקומו עוד פעולות חשובות.

תשוקתו של רבי נחמן לעלות לארץ גברה ביותר, ולא מצא לעצמו מנוח.

על מנת לשקול בדעתו היטב את הדברים, החליט לטבול במקווה טהרה עם כוונות מיוחדות בנושא העלייה לארץ, כך שבעת הטבילות הוא אכן "התהלך" באופן רוחני באותם מקומות אליהם הוא כיוון.

בטבילתו הראשונה כיוון שהוא נכנס לארץ ישראל, אחר כך טבל טבילה נוספת על מנת 'לעלות' לירושלים, ובכל טבילה הוא אכן חש את הקדושה המיוחדת של אותם מקומות, וכך המשיך וטבל ו'עלה' במחשבתו להר הבית, ולאחר מכן המשיך והתעלה מעלה מעלה בקדש עד ש'נכנס' במחשבתו ל'קדש הקדשים'.

בכניסה המחשבתית ל'קדש הקדשים' ציפה רבי נחמן לחוש את גילוי השכינה הנעלה ביותר המתגלה רק במקום עילאי זה. אך למרות שבחזיונו הוא 'ראה' את הארון והכרובים במקומם, אולם את הגילוי הפלאי הוא לא הרגיש.

שאל רבי נחמן "היכן היא השכינה?", ובשמים ענו לו שעתה, בזמן הגלות, השכינה נמצאת במעז'בוז' אצל מורו הבעל שם טוב!... לאחר ש'שמע' זאת רבי נחמן הבין

ליחידות ושאל אולי כדאי להתעניין בהצעת שידוך אחרת? אך הרבי הגיב ואמר: "מדוע לחפש משהו אחר, הרי יש לכם בידיים הצעה טובה!" וכשאמר לרבי, שהבחור לא קיבל עדיין מענה, ואולי זה אומר שהרבי לא מרוצה מהשידוך? הסביר לו הרבי שלבחור יש אחות מבוגרת ממנו שעדיין לא השתדכה, וצריך לקבל ממנה הסכמה מפורשת שאחיה ישתדך לפניה.

ר' שמואל אצר שבצאתם יתקשר טלפונית לארץ לברר את העניין, אך הרבי אמר לו, שאין צורך לטלפן, וכשיחזור לבלגיה ישלח משם מכתב בדואר רגיל...

גם לאחר מכן, אף שהאחות נתנה את הסכמתה, והודיעו זאת לרבי, התעכב הרבי מלשגר מענה בנוגע לשידוך, וכך עברו למעלה מארבעה חדשים... וכאשר חמותי כבר לא יכלה להתאפק, וכתבה לרבי מכתב כאוב, והתחננה שסוף סוף יהיה מענה ברור, וסיימה מכתבה בבקשת ברכה לבשורות טובות. הגיב הרבי למכתבה במילה אחת: "בקרוב".

וראה זה פלא: כעבור זמן קצר מהמענה האחרון הציעו לאחותי שידוך, ומאוד מהר נסגר השידוך שלה בשעה טובה ומוצלחת.

הפלא הגדול עוד יותר, שלמחרת סעודת קשרי השידוכין, המתין לי בתיבת המכתבים מכתב מהרבי עם הסכמה וברכה לשידוך שלי... כשלמעשה המכתב נשלח חעוד קודם לסגירת השידוך של אחותי, והגיע בדיוק בזמן...

### 🌿 בחוזק - אין זו דרך חינוכית

במהלך חלוקת ה'לעקאח' בהושענא רבה, יום שישי כ"א תשרי תש"נ, עמד בתור הארוך חסיד עם בתו הקטנה על ידיו, וכשהתקרבו לפתח חדרו של הרבי, רצה לאחוז ביד בתו כשכף ידה פשוטה, בצורה שתהיה מוכנה לקבל את ה'לעקאח' עם הדולר, ומאחר וידה הייתה קמוצה, השתדל לפתוח את ידה, אך

משם לקחו אותו לגן עדן, וכאשר נכנס ראה לתמיהתו בדיוק את אותו המראה שראה בגהינום, שולחנות מלאים בכל טוב וערוכים כיד המלך, והוא חשב לעצמו: "נו, בטח ההבדל שכאן המסובים יכולים לאכול", אך לא חלף זמן קצר והמלאכים נכנסו וקשרו את ידיהם של המסובים למזלגות הארוכים. כעת התבלבל לגמרי, מהו אם כן ההבדל בין גן עדן לגהינום?

כהרף עין התיישבה תמיהתו: הוא ראה כיצד הצדיקים והחסידים שהסבו ליד השולחן הגישו זה לזה את האוכל, ובזכות הטובת עין שנהגו זה בזה - נהנו כל המסובים מכל הטוב. רץ האדם מיד חזרה לגהינום, ומיהר 'לעדכן' את היושבים שם ומתייסרים את הפתרון הפשוט שראה בגן עדן, והציע לאחד היושבים: "תפוס את המזלג הארוך ותגיש מהמגדנות לחברך, הוא יגיש גם לך, וכך יהיה לכם פה גן עדן!"

"יצאת מדעתך?" - השיבו - "שאני אגיש לו אוכל?"...

### השכלה בלי עבודה

כאשר הרה"ח ר' יצחק אהרון אקסלרוד חזר לארה"ק בשנת תשנ"ג, התפלא לראות כיצד יש חסידים שקרירים לכל עניני גאולה ומשיח ומדברים על כך בזלזול וכו'.

כשהשיח את ליבו בפני ר' מענדל פוטרפס ושאל אותו כיצד הדבר ייתכן, השיב לו בקצרה: "השכלה אן עבודה..." [= השכלה בלי עבודה].

### קנאותו של ר' מענדל

לאחר פטירתו של הגה"ח הר' יעקב לנדא, כאשר נולד הנין הראשון, היתה שמחה גדולה במשפחה, ואף שהברית נערכה בג' תמוז, נקרא הרך הנימול בשם 'יעקב' על שם הסבא.

ר' מענדל שהיה נוכח בשעת הברית, החל לעזוב את המקום מיד לאחר קריאת השם, ולא

שעליו להישאר במעז'יבוז', ולעשות שם את שליחותו...

### תפקידם של חסידי חב"ד

א' מרבני חב"ד שאל את הרבי אם לעסוק בעניני כשרות במקומו, השיב לו הרבי: "בשר כשר יש אחרים שמוכנים לייצר; תפקידך לייצר יהודים שירצו לאכול בשר כשר".

### מה שאחרים אינם רוצים

הרבי התבטא פעם: "חב"ד צריכה לעשות מה שאחרים אינם רוצים או אינם יכולים לעשות".

### הכל תלוי בך...

באחת מסעודות פורים בהשתתפותו של המשפיע החסידי הרה"ח ר' חיים שאול ברוק, הבחין אחד האורחים שהמסובים מחליפים ביניהם את צלחות האוכל כדי לקיים מצוות 'משלוח מנות איש לרעהו', ותמה מה ההיגיון בקיום המצווה בצורה כזו?

חייך ר' חיים שאול והסביר באמצעות משל: מעשה באחד, שאחרי אריכות ימיו ושנותיו עלה לבית-דין של מעלה, ואחר שדנו במעשיו בעולם הזה, הוחלט שתינתן לו האפשרות לראות בעצמו את הגן עדן ואת הגהינום, ותהיה בידו הבחירה היכן להיות...

תחילה הכניסו אותו לגהינום, ראה לפניו שולחנות ערוכים לסעודה בכל טוב, בשר ודגים וכל מיני מטעמים. ומיד עלתה במוחו מחשבה, 'הרי בכלל לא רע כאן, מדוע זה נקרא גהינום?...'!

כעבור זמן קט, באו מלאכים וקשרו את ידי המסובים למזלגות ארוכים באורך מטר, אז הוא ראה מהו גהינום אמיתי, לראות אוכל משובח ובל טוב, אך ללא שום יכולת לאכול ממנו, וכאשר ניסו המסובים לאכול - רק פצעו את עצמם...

ומצוות.  
ואכן מאז החזרה לכיתם החלו הבנות בהדרגה לחולל שינוי בחייהם, ואט אט התקרבו לחיים של תורה ומצוות באופן מלא. סיים הרב מרדכי בורג ואמר: "אותה נערה, פולה (למשפחת שיין) היא אמא שלי!"...

## הטבילה והגיור

סיפר הרה"ח ר' אלכסנדר בן-נון:

במשפחת אמריקאית שלא הקפידו כלל על שמירת תורה ומצוות, אך הקפידו מאוד להישמר מנישואי תערובת, אחד מילדי המשפחה הכיר נערה גויה והם החליטו שברצונם להתחתן.

כל מאמציהם של בני המשפחה להפריד לא צלחו, ובסופו של דבר הצליחו לשכנע אותה לעבור גיור כדת וכדין, אך היא סירבה לטבול במקווה מבלי שיסבירו לה את הדבר בהיגיון, וכל ההסברים המלומדים שדאגו למצוא לה וכל דברי הרבנים שפגשה - לא התיישבו על ליבה, והיא סירבה לטבול, ואף הגיעה לשלב של מרמור ותחושות קשות כלפי בני המשפחה והממסד הרבני.

בסופו של דבר קיבלו בני המשפחה את עצתו של אחד הידידים שלהם והפגישו את הנערה עם הרבי, ואף שנכנסה מלאה בטענות, יצאה כעבור זמן קצר עם חיוך על פניה, ואמרה שמסכיה לטבול כדת וכדין ואף לקבל על עצמה לנהל חיי תורה ומצוות מלאים.

בני המשפחה שנדהמו מהמפך המוחלט בגישתה, ביקשו ממנו לדעת מה התחולל בחדר היחידות, וכך היא סיפרה:

כאשר הצגתי את טענותי בפני הרבי, אמר לי הרבי ש'גיור' הוא בעצם לידה מחדש, כמו תינוק המתנתק מרחם אמו - כך גר מנתק עצמו מעברו הרוחני, התרבותי והביולוגי.

בלידת תינוק הכרחי וטבעי שיופיעו דם ומים. מי השליה שהעובר נמצא בתוכו נגרים

נענה להפצרות הקרובים שיישאר לסעודה ואמירת המאמר, כשהוא טוען שאינו יכול להישאר במקום שבו יכולים בתאריך שכזה הקשור באופן מובהק עם אדמו"ר הריי"צ לקרוא בשמות אחרים...

## החיוך שקירב

סיפר הרב מרדכי בורג, מנהל ישיבת 'מבשרת' במבשרת ציון:

הרה"ח ר' שלום דובער גורדון, נשלח ידי אדמו"ר הריי"צ לנוי ג'רזי במטרה להפיץ שם את אור היהדות. בשנת תשל"ג נסע יחד עם קבוצת בני נוער לחצרות קודשנו, לחוות יחד עמם לראשונה בחייהם שבת יהודית כהלכתה.

הקבוצה כללה גם שתי נערות בשם פולה ושרל, שהיו בנות בגיל 14, והתאמצו להתלבש בצניעות המתאימה כראוי לביקור במקום קדוש זה, אך היה זה לפי הסטנדרטים שהם הכריזו, ולפועל במהלך השבת לא הרגישו כל כך בנוח בשל הלבוש החריג שלהן בנוף, כשהן היו לבושות במכנסיים ולא בחצאית.

במהלך הביקור, עמדו מוחץ ל-770 בעת שהרבי עבר במקום, הבחינו לפתע בתכונה של עשרות חסידים, ונצמדו לחומת האבנים הבנויה לאורך המדרכה במטרה להסתיר את עצמן, מתוך תחושה פנימית שאין זה ראוי לעמוד ליד הרבי כשהן לבושות כך.

כשהגיע הרבי למדרגות, הבחין בבנות ובמבוכתן, סטה מעט מדרכו ופנה אליהן בחיוך אבהי באיחול "שבת שלום", והמשיך בדרכו.

המתח שלהן התפוגג בבת אחת, והתחלף בתחושת נעימות מהיחס המיוחד שקיבלו, ומחווה ייחודית זו ריגשה אותן מאוד, וגרמה להן להתפעלות גדולה כיצד אדם במעמד חשוב כמו הרבי מבחין במבוכתן של בודדים, ונותן להם בחיבה קירוב כה גדול, והחליטו ביניהם לדבוק בדרך חיים זו של שמירת תורה

מרוממים תחילה את האדם, אחר כך מחממים אותו, ולבסוף מצליפים בו - או אז, 'בעט מען נאך!' [= מבקש הוא עוד]...

### כח המסירות נפש

הרה"ח ר' בן ציון מרוז סיפר שבהיותו תלמיד בישיבת תומכי תמימים בליובאוויטש שאל באחת היחידויות את כ"ק אדמו"ר מהורש"ב על אדמו"ר הזקן בתניא בפרק יח, "אפילו קל שבקלים... מוסרים נפשם על קדושת ה' על הרוב" - שהוא אינו חש בנפשו שמוכן הוא למסור את נפשו, והרבי השיב לו: "יבוא יום ותראה שגם אצלך ישנו כח זה".

ואכן, כעבור שנים רבות - בזמן המלחמה - היה מאושפז בבית רפואה, וכאשר הגיעו ימי אידהם של הנוצרים, חיפשו לקיים את מנהגיהם התפלים ולהביא דמות זקן שיתן מתנות, והחליטו שבמקום לחפש מישהו בדמות זקן בעל זקן לבן, יכולים הם להשתמש בר' בן ציון שיחלק את המתנות, וכשביקשוהו לעשות זאת, סירב בתוקף אף שהמדובר הוא רק בחשש אביזרייהו, ואין זו עבודה זרה ממש, ואף שהיה בידיהם ויכלו להזיקו בתרופות לא מתאימות, או בכל היזק אחר.

אז התעורר בו זכרון היחידות וראה במוחש מה שהבטיח הרבי שעוד יתעורר אצלו כח המסירות נפש.

### מה הבאתם לכאן משוגע?...?

כאשר הרה"ח ר' בן ציון מרוז היה צריך להתנייב לצבא, נכנס ל'יחידות' וכ"ק אדמו"ר מהורש"ב הורה לו באיזו לשכה להתנייב וציווהו שיעמוד לפניהם דווקא בכיפה לראשו ושיצייר את פני הרבי.

בין אנ"ש היה ידוע שהאחראי במקום זה הוא שונא ישראל מושבע, וכשהגיע ר' בן ציון לאותה עיר נכנס לאחד מחסידי חב"ד בעלי המעמד שהתגוררו שם, וביקש ממנו את עזרתו

ונשפכים, ובתהליך זה מתרחשת הלידה. כך גם כאשר איש מתגייר, הרי עליו לשפוך דם ברית מילה. וטבילה במי המקווה.

כאשר אשה מתגיירת - הכרחי שתיכנס למים כגויה ותצא מהמקווה 'כתינוק שנולד'. כשם שבלי מים אין תהליך לידה - כך ללא טבילה אין גיור.

והרבי סיים ואמר לי: לכי לטבול, כי רק על ידי טבילה את נכנסת לשערי היהדות!

### קודם לחמם, ואז 'להצליף'

בשנת תש"ח התמנה שליח אדמו"ר הרי"צ בניו ג'רזי הרה"ח ר' שלום דובער גורדון לתפקידו הציבורי כרבה של קהילת "אהבת ציון". בקיץ של אותה שנה זכה להתקבל ב'יחידות' אצל הרבי, ובין הדברים ביקש מהרבי עצה טובה כיצד להצליח בניהול הקהילה, כיון שהוא מוצא את עצמו נתון בדילמה: מצד אחד, מתוקף תפקידו כרב, נדרש ממנו להדריך, לתקן, להעיר, ולעיתים אף לנזוף בחברי הקהילה. ומאידך, הוא רואה במוחש שדרך זו מרחיקה את הציבור והוא חושש למצוא את עצמו ללא קהילה.

בתשובה שאלו הרבי האם היה אי פעם כאמבט אדים (מה שמכונה "בית מרחץ רוסי"), ומשהשיב בחיוב, ואמר שהלך פעמים רבות עם אביו, המשיך הרבי ושאל אותו האם הבחין מה עושים שם.

השיב הרב גורדון: הרוחצים עולים מדרגה אחר מדרגה, האדים נעשים חמים יותר ויותר ואז מצליפים בהם במטאטא מענפים ועלים יבשים.

המשיך הרבי ושאל: "האם תוכל לתאר לעצמך אדם הולך ברחוב, ולפתע ניגש אליו מישהו כשמטאטא כזה בידו ומתחיל להצליף בו... מה תהיה התגובה? הרי ייתכן אפילו שיכה את האיש שהוא בחזרה!..."

אבל, סיים הרבי ואמר: "לעומת זאת אם



## איןך יודע מה תיקנת שם

אחד מחסידי הרבי המהר"ש נסע לרבי לקראת ראש השנה, אבל התעכב בדרך מסיבות שונות ונאלץ להישאר בויטבסק. אחרי ראש השנה המשיך בדרכו והגיע לליובאוויטש, וזכה להיכנס ליחידות אצל אדמו"ר המהר"ש.

אמר לו הרבי: "אתה לא יודע מה תיקנת בויטבסק".

## אתכפיא דוחה דאורייתא

חסידים היו אומרים ש'אתכפייא' דוחה אפילו דין דאורייתא, והראיה מדברי חז"ל (בבא מציעא לב, ב) לגבי הציווי "עזוב תעזוב עמו", שאף שמצות פריקה קודמת למצות טעינה משום צער-בעלי חיים, אך אם יש לפניו "אוהב לפרוק ושונא לטעון" כלומר שאם מזדמן בפני אדם חמור של אוהבו שכרע תחת משאו וצריך עזרה בפריקה, ולצידו חמור של שונאו שכרע תחת משאו וצריך לעזור לו בטעינה, "מצווה בשונא", ומדוע? כי "לכוף את יצרו עדיף", מכאן שאתכפייא גוברת אפילו על דין דאורייתא...

## והדר מצלי

שח הנגיד החסידי הרה"ח ר' שלום דובער דרייזין:  
 "רבי אליעזר יהיה פרוטה לעני והדר מצלי" - כאשר נותנים צדקה לעני לפני התפילה, נעשית התפילה בבחינת "הדר מצלי", נהיית היא מהודרת ומקובלת יותר בפני הקב"ה...

## כיצד מתרוממים?

הרה"ח ר' איצ'קע גאנזבורג אמר פעם, שכאשר טסים במטוס, לפני ההמראה נדלקים אורות האזהרה המורים להדק את החגורות ולא לעשן.

ההוראה מכך בעבודת השם, שכאשר אדם

לקבל פטור מהצבא.

אותו גביר היה יהודי חסידי ואמר לו: "הרי אתה בא כעת ממקור החיים, נעזוב עתה את כל הדאגות ונשב להתוועד, מה יותר מתאים מזה כאשר זכינו לכך שמגיע לעירנו תמים מליובאוויטש!"

העמיד הגביר הרבה משקה על השלחן ובצמאון רב שמע את דבריו של ר' בן ציון מהנעשה בחצרו של הרבי, וכך ישבו והתוועדו עד אור הבוקר.

כשחזר הגביר מתפילת שחרית, סיפר לו שכבר עזר ה' יתברך ובהשגחה פרטית הוא פגש בדרכו את אחד הגויים שנמנו על מכיריו, המשמש כרופא בוועדה, והלה כבר יראה מה יוכל לעזור בענינו.

כשהגיעה זמנו לעמוד בפני הועדה סירב בתוקף להסיר את כיפתו בשעת הבדיקה. ראה זאת ראש הועדה והחל לצעוק: "מה מביאים לכאן משוגעים כאלה? שילחו אותו מכאן מייד!"...

## מייחד מלכותו על התמימים

היה רגיל על לשונו של המשפיע הרה"ח ר' מענדל פוטרפס:

אדמו"ר הזקן אומר שהקב"ה "מניח את העליונים ואת התחתונים ומייחד מלכותו על עמו ישראל בכלל ועליו בפרט" - כפי שב'מלכותא דארעא' המלך מייחד מלכותו על חייליו שהם מקבלים את מלכותו בגלוי יותר משאר העם, והמלך מתייחס אליהם באופן שונה, כן הוא ב'מלכותא דרקיעא', שהקב"ה מייחד מלכותו על בני ישראל עם קרובו.

וכך גם בצדיקים הדומים לבוראם: הרבי מייחד יחס מיוחד אל התמימים, מגלה התעניינות מיוחדת במצבם, כיון שהם אנשי הצבא הבטלים אליו ומקבלים את מלכותו ביתר שאת משאר העם.

## כַּת 'הַצַּנֵּעַ לַכֵּת'

מספרים שהיתה באחת העיירות כת של 'הצנע לכת', והחסידי הרשב"ץ שאל על הכת שלוש קושיות:

- א. איך מתארגנת כת של הצנע לכת, אם כולם צנועים ונסתרים?
- ב. מהיכן כלל יודעים עליהם?
- ג. מה יש להם להצניע?...

## וְתוֹרַתְךָ בַּתּוֹךְ מַעִי

הרה"ח ר' גרשון מנחם מענדל אבצן שח בשם חסידים:

"לעשות רצונך אלוקי חפצתי, ותורתך בתוך מעי":

- אוי, ריבוננו של עולם, לעשות רצונך אלוקי חפצתי, אך מה אעשה - "ותורתך בתוך מעי"...

(כך הם פני הדברים כאשר התורה נותרת כהשכלה חיצונית, ולא נעשית 'תורת' שלמדתי באף היא שעמדה לי, ונותרת תורת השם שלא משפיעה וחודרה באדם...).

## רַפְּאֵנִי ה'

בשלהי חודש אייר תשכ"ד פרץ אפרו-אמריקאי לביתנו של המזכיר הרה"ח ר' יהודה לייב גרונר, והחל לדקור עם סכין את רעייתו מרת יהודית, ובתם חי' מושקא שהיתה בת 3 יצאה החוצה וצעקה וצעקות רמות והשחור ברח (באות שעה היה המזכיר עסוק בעבודת הקודש, ולא שהה בבית).

אותו פורץ אלים הספיק לחתוך לה בידה חתכים רצינים ולגרם לה להזיקים חמורים, והיא התקשרה מיד למזכירות, ומי שהרים את השפופרת היה הרחי"ק, כיון שבאותה שעה בדיוק היה בעלה בקודש פנימה.

הרחי"ק ניגש לגן עדן העליון ודפק על הדלת, והרבי אמר לר' לייבל לפתוח, הוא פתח

רוצה להתנתק מהארציות - צריך הוא לכל לראש 'לקשור את עצמו' לרבי, "און נישט בלאזען פון זיך" [= ולא 'לדרוך' על הזולת].

## ההתוועדות הפתאומית

כאשר ירד הרבי ל'התוועדות הפתאומית' בסיום ימי התשלומין ש"פ נשא ה'תנש"א, התפלאו רבים מהחסידים על הנהגה שמיימית זו, ובמיוחד על הגילויים הנפלאים והביטויים המיוחדים שאמר הרבי, ביניהם הביטוי המיוחד ממנו היה משמע שכבר החל הענין של "קיבוץ גלויות", וזאת על אף שלאורך כל השנים הדגיש כ"ק אד"ש שחס ושלום לומר שעלייתם של יהודים לארץ הקודש היא התחלה של קיבוץ גלויות כיון שדבר זה צריך להיעשות על ידי משיח.

לימים, כשנודעו ההתרחשויות שאירעו באותן ימים, היו שקישרו את ההתוועדות המיוחדת והביטויים הבלתי רגילים, לעובדה שבשבת זו התנהל 'מבצע שלמה' במסגרתו הועלו ארצה במבצע מיוחד אלפי אנשים בשיירת מטוסים, כאשר ממשלת ישראל ניצלה חלון זמן קצוב לפני המהפיכה שאירעה באותה מדינה.

## חסר תקנה

אחד מכינויי הגנאי הכי גדולים אצל חסידים היה לומר על מישהו שהוא 'חיצון'. ומה נשתנתה מידה רעה זו משאר מידות רעות?

ביארו חסידים, שהסיבה לסלידה העמוקה דווקא מחיצון נובעת מכך שלשאר המידות יש תקנה, אדם גאוותן או כזה שממהר לכעוס, יכול על ידי עבודה לתקן את המידה, אבל אדם שהוא חיצון - גם אם יורו לו דרך תיקון, גם אותה הוא יעשה בצורה חיצונית...

## ופורץ גדר ינשכנו נחש

סיפר הרב אליעזר דוד פרידמן:

בשהותי באוסטרליה בפעם הראשונה, משנת תשי"ט עד תשכ"ד, רצה אחד מידידי לפתוח מכבסה אוטומטית, להעמיד כמה מכונות כביסה בחנות, והרוצה להשתמש במכונה צריך להכניס מטבע ואז מתחילה המכונה לפעול, ולצורך זה אין צריך שיעמוד שום אדם במשך כל שעות היום, אך צריך ליכנס פעמיים או שלוש ביום כדי לראות שאין תקלות וכדומה.

כידוע בעסקים כגון אלו בחוץ לארץ, עיקר הריווח הוא ביום השבת, שהינו יום מנוחה גם אצל אומות העולם והם מנצלים את הזמן הפנוי להתעסק בצרכי הבית וכיצא בזה. הצעתי לו שעל פי הלכה יש ב' עצות כדי להינצל מאיסור אמירה לגוי: א. שהגוי השומר על החנות בשבת יהיה שותף בעסק, ויעבוד עמו כל יום בחנות. ב. שימכור את הריווח של יום השבת במחיר קבוע. אך למעשה לא רציתי לסמוך על היתרים אלו כי אם בהוראת חכם, והצעתי שאלה זו להרבה מגדולי הדור ההוא.

כאשר שאלתי את כ"ק אד"ש, השיב באופן אחר מכל שאר התשובות שקיבלתי: "אם כבר נהוג כן במקומכם, שיש מבני הקהילה שעוסקים בכך עפ"י ההיתרים הנ"ל, יכול גם הוא לפתוח עסק זה, אבל אם עדיין אין כזאת בכל העיר לא יפרוץ גדר, כי זה יכול לגרום לפרצות חמורות בשמירת שבת קודש", ואכן סילק הלה ידי מעסק זה, כי לא היה מקובל כן בעיר.

(ואכן לאחר תקופה קצרה התיישב במלבורן פליט מפולין, ועל אף שהיה תלמיד חכם ובר אוריין פתח עסק כזה בשבת, והגם שעשה כן בדרך היתר ריננו אחריו כל בני העיר, היתכן שיהודי כזה יפתח חנותו (בשבת...).

את הדלת ור' יודל סיפר לר' לייבל בפני הרבי מה שקרה, הרבי ציוה מיד לר' לייבל ללכת מיד הביתה ולהיות עם זוגתו, והוא התלווה אליה לבית הרפואה ובניסי ניסים הכל בא על מקומו בשלום. הרבי התעניין במשך כל הזמן באופן רציני ביותר, וממש היה ניכר שהוא מעורב באופן אישי.

בשבת הסמוכה (ש"ק בהר-בחוקותי בחו"ל) אמר הרבי את המאמר ד"ה 'רפאני', ולאחר השבת אמר הרבי לר' לייבל שאמר את המאמר עם כוונה שלזוגתו תהי' רפואה שלימה...

## לנשמה קשה להתאפק...

בישיבת תומכי תמימים בליובאוויטש, היה תלמיד שלא הצליח 'להתאחד' עם רוחה של הישיבה, ועל מנת להשפיע עליו לטובה, הוחלט לשכן אותו בחדרו של הת' זלמן דוד מיכלין, מתוך תקווה ש'ידבק' בו משהו מעבודתו הפנימית.

יום אחד פנה אותו בחור לת' זלמן דוד ואמר לו בהתרה: "העובדים שקרנים!", למעשה הוא לא התכוון באמת למה שאמר, ורק רצה לראות מה תהיה תגובתו. הוא והמשיך התריס בפני זלמן דוד: "אני רואה אותך שר באמצע התפילה, כאילו שאתה נמצא בדרגה כל כך נעלית שאתה לא מסוגל להכיל ואתה מוכרח להתפרץ ולשיר".

כשהת' זלמן דוד שמע את הדברים, פרצפו החל להאדים והוא התנצל ביישנות: "אתה צריך להבין גם אותי, סוף סוף לכל אחד יש נשמה. כשלומדים ולאחר מכן מתבוננים במה שלומדים - הנשמה קשה לה להתאפק".

לימים סיפר אותו בחור, שההתנצלות של זלמן דוד עשתה עליו רושם יותר מהכל.

## שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם

סיפר א' הרמ"ם בישיבת אור שמת, הר' וינר:

בילדותי גרנו באוסטרליה, ויום אחד לקח אותי אבי איתו בנסיעתו לניו יורק, ובמהלך הביקור זכינו להיכנס ל'יחידות' אצל הרבי, ואבי הציע לי מראש להכין איזו שאלה שאותה אשאל את הרבי.

כאשר נכנסנו ל'יחידות' שוחח אבי עם הרבי, ובסיום הרהבתי עוז לשאול את הרבי את ה'שאלה' שלי, שהציקה לי זה זמן רב:

מדוע בליל שבת אחרי שאנחנו מקבלים את המלאכים בברכת "שלום עליכם" שלוש פעמים, אנו מוסיפים עוד קטע "בואכם לשלום" - האם התוכן של "בואכם לשלום" אינו זהה ל"שלום עליכם"?

במקום להשיב לקושייתי, העלה הרבי קושיא נוספת ושאל אותי: אולי אתה יודע מדוע בקטע של "שלום עליכם" נאמר "מלאכי השרת" ובכל הקטעים הבאים נאמר "מלאכי השלום"?

והרבי הסביר: את היהודי מלווים מלאכים במשך כל ימי השבוע, אלא שבשבת מגיעים מלאכים מיוחדים, אלה נקראים "מלאכי השלום". ולכן, כאשר אנו באים הביתה בליל שבת אנו קודם כל פונים למלאכי ימי-החול שסיימו את תפקידם ונפרדים מהם בברכת "שלום עליכם מלאכי השרת". ורק אחר כך פונים למלאכי השבת שהגיעו זה עתה, בברכת "בואכם לשלום מלאכי השלום"...

## במקום שבעלי תשובה עומדים

סיפר הרה"ח ר' אלתר אליהו הכהן פרידמאן: פעם נסע כ"ק אדמו"ר מהורש"ב במזחלת שלג, בליווי כמה חסידים. כאשר הגיעו לנהר הקפוא, ירד אחד המלווים לבדוק אם הנהר מספיק קפוא שיוכלו לעבור עליו בבטחה עם המזחלת.

כשחזר, שאל אותו הרבי אם אפשר לעבור. השיב החסיד: "אני - אוכל לעבור. הרבי - לא בטוח".

תמה הרבי: "מדוע?"

השיב החסיד: "כי במקום שבעלי תשובה עומדים - צדיקים גמורים אין יכולין לעמוד"...

## בלי הבדלה

אמרו חסידים: בחג חנוכה ובחג הפורים, איננו ערוכים הבדלה במוצאי החג, ואם כך - הרי זה סימן שאפשר להמשיך אותם על פני כל השנה כולה בלי הפסק והבדלה...

## מה שלא עושה השכל

אמרו חסידים: כל בעיה שאדם נתקל בה, יכול לפתור אותה בתשעים אחוז של שכל, ואם זה עדיין לא עוזר - אפשר להוסיף עוד עשר אחוז של מידות טובות...

## הכלבים לא נתנו לי...

סיפר הרה"ח ר' משה רובין משל ששמע מהחסיד הנודע ר' איצ'ע דער מתמיד:

היה אזור שהסתובבו בו הרבה כלבים, וכל מי שרצה לעבור באותו אזור היה צריך לנסוע בעגלה, כדי שהכלבים לא יפגעו בו.

פעם אחת עבר שם יהודי עם עגלה וראה שלידי צועד אדם על השביל ללא כל חשש, והציע לאותו אדם שיבוא ויעלה אל העגלה, כיון שזהו אזור מסוכן, אך אותו אדם השיב שהוא לא חושש, היות ויש לו 'לחש' מסוים שכאשר הוא אומר אותו הכלבים לא פוגעים בו.

היהודי מהעגלה לא האמין כל כך בלחשים, הסתקרן לראות מה יהיה והמשיך לנסוע לאט לצד אותו אדם. ברגע האמת, כשהגיעו הכלבים הם החלו לשעוט ולנבוח לעבר אותו אדם והוא החל לצעוק "הצילו!" "הצילו!", בעל העגלה מיד העלה אותו לעגלה ובכך הציל אותו.

חסידות חב"ד, החליט לעבור ללמוד בישיבת תומכי תמימים, אך גם לאחר שדבק בדרכי החסידות, סגנון לימודו נותר כפי הדרך שספג בישיבה הליטאית, והוא נהג בסדר עיונא להסתובב בזאל מצד לצד אחוז תזזית כשהוא מרים קולו ועושה בידיו תנועות בעת לימודו.

חבריו לספסל הלימודים הפכו את דרך הלימוד הזו ללעג וקלס, והיו מתבדחים ומתלוצצים על כך עד שהצמידו לו את הכינוי 'המתנגד של הישיבה'.

כאשר באו מים עד נפש החליט לשפוך את ליבו בפני הרבי ב'חידות', וסיפר לרבי את סדר יומו העמוס והדגיש כי 'חטאו היחיד' הוא זה שלומד נגלה בחיות מרובה באופן של "כל עצמותי תאמרנה"... ולכן מכנים אותו 'המתנגד של הישיבה'.

פניו הק' של כ"ק אד"ש הרצינו, והרבי אמר: "תאמר להם בשמי כי מתנגד זה מי שקורא עיתונים לפני התפילה"...

### לא לשקוע בעולם...

ר' מענדל פוטרפס אמר פעם לאברך צעיר: כשמאריכים ב"אהבת עולם" בערבית, מפספסים "אהבת עולם" של שחרית...

### שפע ללא ברכה

פעם בא יהודי כפרי אל הרה"ק מאפטא, וביקש שהרבי יברכהו בכדי שיצליח בבית מרזח החדש שפתח. אמר לו הצדיק: "יהי רצון שיהיה לך שפע ללא ברכה".

הכפרי נדהם ולא הבין את ברכת הרבי. על זה הסביר לו הרה"ק מאפטא: "כשיהודי נכנס לבית מרזח, הוא מבקש כוסית אחת קטנה של יי"ש, אומר ברכה, שותה והולך לו. מקונים כאלו אין פרנסה ואין שפע. לעומת זאת, גוי שנכנס לבית מרזח, אינו יוצא משם עד שהוא משתכר. זוהי אמנם שתיה ללא "ברכה", אבל "שפע" יש בה.

לא התאפק בעל העגלה ושאל: "מה קרה ללחש, מדוע הוא לא הועיל?", השיב לו ההלך: "הלחש שלי בדוק ומנוסה! אלא שהכלבים לא נתנו לי להגיד אותו!"...

המשיך ר' איצ'ע ואמר, שכך הם הדברים גם בנוגע ללימוד החסידות: לימוד החסידות והתעסקות בעבודת ה' פועלים בוודאות על נפש האדם, ואם לפעמים לא רואים שזה פועל - הסיבה לכך היא רק מפני שה'כלב' לא נותן, והיצר הרע מונע מזה להיכנס.

אך אם האדם יתאמץ ויתגבר על המניעות וישקיע עצמו בלימוד החסידות, הרי שהוא 'מתרומם' ומציב את עצמו 'על העגלה', כך ששום 'כלב' לא יכול לפגוע בו...

### לעשות כלי

באחת השנים הראשונות לנשיאות, פנה הרה"ח ר' שמעיה קרינסקי ששימש כראש השוחטים בבוסטון, וביקש ברכה מהרבי באמצעות בנו עבור אחד השוחטים שנפל למשכב בעקבות מחלה קשה והיה נתון בסכנה.

המענה של הרבי היה שלאחרונה ממש המציאו תרופה חדשה למחלה זו, וכדאי ליידע את הרופאים בבוסטון בנגוע לתרופה החדשה, כך כיון שצריך לעשות כלי גם בדרך הטבע - צריך לדאוג שאותו שוחט יקבע עיתים ללמוד שיעור בחסידות...

### להיכשל במחשבה?

הרה"ח ר' משה חיים אלפרוביץ' אמר שהוא יכול להבין אדם שנכשל בדיבור אסור, כמו רכילות ולשון הרע. כי חברו פונה אליו בשיחה רעה והוא מתבייש שלא לענות לו. אבל במחשבה? הרי האדם בעל הבית על עצמו וכיצד הוא נכשל בזה?...

### מיהו 'מתנגד'?

בחור ישיבה שהתקרב לעולמה ולדרכה של

## עוגיות כמתנה

סיפר בעל המעשה, הרה"ח ר' יואל גאנצבורג:

בתור ילד, אבא שלו היה לוקח אותו ואת אחיו פעמים רבות לרבנית, אך הם לא ידעו שמדובר באשתו של הרבי אלא קראו לה 'דודה' (וזאת על אף שבאחת מן הפעמים הרבי היה בבית בשעת הביקור, אבל הם חשבו שה'דודה' כל כך טובה עד כדי כך שגם הרבי מגיע...).

בי"א ניסן שנת תשמ"ט, בהיותו ילד בן תשע, רצה להביא לרבי מתנה וחשב מה יוכל להביא לרבי כמתנה, ולבסוף החליט שיביא לרבי את עוגיות הפסח הכי יפות שיש בקופסא בבית...

חשב ועשה, ברר את העוגיות היפות ביותר וארז אותם בתוך מפית נייר, ושמר אותה במקום מיוחד.

באחרון של פסח הכניס את המפית עם העוגיות לכיס החליפה, כשבתכנונו להביא לרבי את העוגיות בעת כוס של ברכה.

כשהגיע שעת חלוקת ה'כוס של ברכה', נעמדו בני המשפחה יחד בתור, כשהוא נעמד ראשון, מאחוריו אחיו ומאחוריהם אביהם. כשהגיע תורו לעבור לפני הרבי הוציא מהכיס את העוגיות, ואבא שלו ששם לב להתרחשות בא לעצור אותו, אך הרבי סימן לו שיניח לו.

לאחר שהביא את העוגיות שאל אותו הרבי מה הוא יעשה עם זה?.. הוא זכר את דברי הרבנית בכל פעם שהביאה להם עוגיות - "מאך א ברכה", וגם עכשיו אמר לרבי - "מאך א ברכה"...

הרבי חייד, קיבל את מתנתו, הוציא מכיסו את מפית הבד וכיסה בה את העוגיות...

כשהמתנה מגיעה בתמימות ומכל הלב - הרבי מקבל אותה בשמחה...

## אז ירננו כל עצי יער

שם המשפיע הרה"ח ר' חיים אשכנזי:

אודות הגאולה העתידה נאמר "אז ירננו כל עצי יער", כי בגאולה העצים יהיו ברינה מכך שמפסיקים לכרות אותם ולעשות מהם דפי נייר בשביל להדפיס חידושים של הבל שיש בתוכם גם ישות וכדו'...

## לשמוע קול תורה

סיפר המזכיר הרה"ח ר' יהודה לייב גרונר: בשנים הראשונות לנשיאות שכן בקראון הייטס בית מדרש ליטאי, ואברכים היו יושבים ולומדים שם עד השעות המאוחרות של הלילה. כ"ק אד"ש בדרכו לביתו נהג לפעמים להאריך את הדרך ולעבור ליד חלונותיו של בית מדרש זה, במטרה "לשמוע קול תורה".

## מי בעל חוב

יהודי נכנס לכ"ק אדמו"ר הריי"צ וסיפר לו על מצב פרנסתו הדחוק, וביקש ברכה לפרנסה בהרחבה, כך שגם יישאר לו זמן לשבת בבית המדרש ולקבוע עיתים לתורה ועבודה.

השיב לו הרבי בסיפור מעשה אודות אחד שחלה וביקש מכ"ק אדמו"ר הרש"ב ברכה לרפואה, והבטיח שאם ישלח לו הקב"ה רפואה שלימה הוא מבטיח לתרו סכום הגון להחזקת הישיבה. ענה לו אדמו"ר הרש"ב: "מוטב שתרים את תרומתך תחילה ואזי יהיה הקב"ה 'בעל חוב' לרפאות ולהחלים אותך, מאשר שתחילה תתרפא, ואז תהיה אתה בעל חוב..."

סיים אדמו"ר הריי"צ ואמר: היכנס נא אל בית המדרש והקדש את הזמן הראוי ללימוד ותפילה, והקב"ה ירווח לך בעסקי הפרנסה.

## לכל לראש - ששון ושמחה

כ"ק אדמו"ר הריי"צ שאל פעם מדוע בנוסע הברכות לחתן וכלה אומרים "קול ששון וקול שמחה, קול חתן וקול כלה", והשיב: בלי הקדמת 'ששון ושמחה' - אי אפשר בכלל

לישראל לעשות", ובשבת אסור לכתוב כיון שזהו חילול שבת, והכתיבה מותרת רק לצורך של 'פיקוח נפש'.

אם כך, ברור שהקב"ה יכתוב אותנו רק לחיים טובים שהרי זה פיקוח נפש, אבל למיתה בוודאי לא יכתוב שהרי אסור לכתוב בשבת...

### אהבת רעים חסידי

המשפיע החסידי הרה"ח ר' מענדל פוטרפס נהג לומר שישנם שלושה סוגי 'אהבת ריעים':

הראשונה: כיצד תגיב כשתשמע שחברך נכשל במעשים חמורים ביותר? אם התגובה הראשונה שלך תהיה צביטה בלב מלווה באנחה, ומיד לאחריה תנסה לחפש דרך איך אפשר לעזור לו - ברור הדבר שיש לך כלפיו "אהבת ריעים".

השנייה: אם, חלילה, אתה נכשלת בדבר חמור, והינך מרגיש כי ביכולתך לפנות לחברך, לשתף אותו בכישלון ולגלות לו את צפונות ליבך, תוך ביטחון בכך שהדבר לא יגרום כלל להורדת ערכך בעיניו, ואדרבה הוא ינסה לעזור ולסייע לך - סימן שיש לו כלפיך "אהבת ריעים".

אולם קיימת "אהבת ריעים" חסידית אמיתית מעל הכל: כאשר אתה נמצא במצב-רוח מדוכדך, ראשך סחרחר עליך ואינך מוצא לעצמך מקום ואתה הולך ברחוב בתחושה קשה, ולפתע אתה פוגש את חברך הטוב ובבת-אחת שוכח לגמרי את מצבך האישי, ואתה שמח בשמחה אמיתית רק בגלל אהבת החבר שאותו פגשת - זו "אהבת ריעים" אמיתית שהחסידות מדברת עליה...

להגיע למציאות של חתן וכלה, ורק אחרי שיש 'ששון ושמחה', אפשר להמשיך ולהתעלות לשלימות השמחה.

### הינוך חסידי

באחת הפעמים שהרבנית הצדקנית מרת חיה מושקא הגיעה לבקר את אמה הרבנית, שהתגוררה בקומה השנייה של 770, יצאה מהרכב ובידה 2 שקיות גדולות, והילד יוסף טעוול בן ה-9 ניגש לרבנית, הציע את עזרתו, ולקח מידה את אחד השקיות.

כשהגיעו ליד המעלית הבחינה הרבנית שלילד יש גבס ביד, התנצלה, וביקשה שיניח את השקית, אך הילד התעקש לעזור לה עד לקומה השנייה.

לאחר שנפתחה הדלת, ביקשה הרבנית מהילד להמתין זמן מה, וכעבור זמן מה יצאה אליו ובידה חפיסת שוקולד, ורצתה להעניק זאת לילד כהכרת הטוב על עזרתו, ובמיוחד שעשה זאת על אף הגבס.

נענה הילד ואמר: חונכתי בבית חסידי, ולימדו אותי שכאשר עושים מצווה לא לוקחים תמורה!

השיב לו הרבנית כשחיוך על שפתיה: "גם אני חונכתי בבית חסידי... ואותי לימדו שכאשר נותנים - לוקחים.... ובמיוחד כשמדובר בשוקולד טעים...".

### רק לפיקוח נפש

מסופר שהרה"ק רבי לוי יצחק מברדיטשוב היה מאוד רגוע כאשר חלה הקביעות שיום הכיפורים חל להיות בשבת.

כשנשאל לסיבת הדבר, הסביר ואמר: הרי חז"ל כבר קבעו ש"מה שהוא עושה - אומר

# לזכות

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

•

ולזכות

החתן הרה"ת אריאל נחום שיחי'  
והכלה המהוללה מרת נחמה דינה שתחי'

בלוץ

לרגל שמחת נישואיהם במזל טוב, י"ט סיון ה'תש"פ

•

ולזכות זקניהם

ר' יגאל וזוגתו מרת יעל שי' בלוץ  
והרה"ת ר' שמעון הכהן וזוגתו מרת מיכל פנינה שי' בהן

וכל בני המשפחה המורחבת שיחיו,  
שיזכו לגרום נחת רוח רב לכ"ק אדמו"ר שליט"א  
בכל פעולותיהם הליכותיהם ומעשיהם,  
ולפעול את התגלותו השלימה והמיידית  
ותיבך ומיד ממש!

•

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!